

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47

Corespondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole neîncercate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere gârmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Iulie-Septemvrie al anului 1884, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignatiuni postale (Posta útalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfîrșește cu ultima Iunie 1884, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârziia cu espedirea foiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Alianțele passivistilor.

Simțul de isolare, mai ales în viața politică, este simțul cel mai amar, cel mai dureros. Omul izolat caută cu ori ce preț a scăpa de prinsoarea, în care a ajuns fie din vina sa sau din sila impregiurării. Românii din Transilvania vedîndu-se izolați în viața politică prin adoptarea principiului de pasivitate sau de rezistență pasivă, se simțesc izolați, și fiind că pe teritoriul Ungariei altă naționalitate nu au recurs la acest extrem experiment politic, cel puțin dela inaugurarea dualismului încoace, — ei caută a justifica cu ori ce preț această atitudine nenaturală. Dar nici una dintre naționalitățile conlocuitoare din Transilvania — nici Sasii, cari au cele mai grave motive de a se retrage dela viața politică, nu au putut pîtrunde necesitatea de a fi pasivi. Ori cât de grea și rea este sistema politică actuală, Sasii din Transilvania, cari au pierdut o sumă de prerogative, totuși nu s'au decis pentru abstenența pasivă, și nici ca se vor decide vre-odată, pentru că Sasii ca oameni cu o scoală politică seculară, ca viri circumspecti atque prudentes — nici când nu vor adopta o formă de luptă, care nu duce la nici un rezultat pozitiv.

Li a fost rezervat numai Românilor din Transilvania trista misiune de a se isola politicesce, de

a duce principiul de rezistență pasivă — *ad absurdum*. Unde s'a mai pomenit o astfelu de pasivitate cum e a Românilor din Transilvania? A lăsa cercurile electorale curat românesci drept pradă pentru invasiuni streine — a lăsa poporul de capul seu să voteze ași pentru un Maghiar mâne pentru un Jidan — această politică, să ne ierte domnii conducători passivisti, este cel mai mare desastru ce a suferit națiunea română din Transilvania.

Perioadele electorale trecute, dar cu deosebire alegerile dietale din urmă, au dovedit prin sute de exemple concrete, că pasivitatea decretată de conferența din Sibiu, n'a prins rădăcini în poporul român. Nici nu va prinde până e lumea, pentru că pasivitatea, așa cum au înțeles-o domnii din conferența națională din Sibiu, este prea nenaturală, prea măestră, decât se poată fi înțeleasă și pricepută de majoritatea poporului alegătoriu român. Abstrăgînd dela impregiurarea, că principiul de rezistență pasivă e compromis total chiar de către acei ce l'au decretat cu atîta emfază în adunările trecute, — acest principiu rămîne absolut neexecutabil.

Și mirare, cu cât mai drastic se constată acest adevăr, cu atît mai mare și mai cerbicoasă e această rezistență măestră — firesce numai în capetele inferbentate ale matadorilor.

În asemenea stare zăpăcită matadorii passivisti caută cu felinariul lui Diogen după — aliați, după „socios malorum.“ „Gazeta Transilvaniei,“ care se vede că nu a învățat nimic nici din cazul cu alegerea funcționarilor la magistratul din Brașov, unde Românii au fost desconsiderați cu desevîrșire, cu toate serviciile compensaționale ale passivistilor — mai are naivitatea să creadă că Sasii mai bucurosi se vor alia cu puternicii passivisti români de cât cu Maghiarii, cari i-au despoiat de toate drepturile.

Se înșeală însă amar „Gazeta,“ dacă crede serios într'o alianță a Sasilor cu Românii în genere și în deosebi cu Românii passivisti. Sasii ori cât de reduși ar fi în drepturile lor, ori cât de tare ar urî pe Maghiari pentru că au spart pactul istoric, totuși mai bucurosi se impacă cu stăpînii situațiunii de cât cu noi Românii. Se vede aceasta tendență politică din toată atitudinea politică a Sasilor atît din trecut cât și din prezent. Sasii nu și-au spart capul nici odată cu autonomia Transilvaniei, ba au abdis și de întregitatea teritorială a fondului regesc de odinioară și programa lor actuală e atît de moderată, încât realizarea ei o așteaptă mai curînd dela stăpînire decât dela o alianță problematică cu passivistii români. Sasii, dacă ar fi să între într'o

alianță serioasă cu Românii passivisti, ar trebui să se facă solidari cu toate punctele din programa Românilor passivisti și să se angajeze pentru realizarea postulatelor române. Prin această ei și-ar îngreuna numai programa lor, și din acest motiv ei ca nisce politici esperti, se vor feri ca de foc de asemenea angajamente oneroase. Din această cauză gravă alianța sulevată de curînd din partea Gazetei va rămîne pururea un *pium desiderium* — nimic mai mult. Între Români și Sasi nu esista solidaritate de interese, faptul, că și naționalitatea lor suferă sub greutatea politice de maghiarizare, nu este pentru dînșii motiv suficient pentru a arunca arma constituțională din mână, ba nici chiar pentru a se alia serios cu Românii.

Mai calculează passivistii români și cu un alt factor nou: cu esirea demonstrativă a opozițiunii din dieta Ungariei. Chiar dacă vom admite o asemenea eventualitate, de altmîntrenea foarte neprobabilă, acest fel de pasivitate e cu totul alt ceva, nu samenă întru nimic cu pasivitatea română. O asemenea demonstrațiune vrea să însemne numai o presiune asupra Coroanei, pentru a da parlamentului, dacă se poate, o fisiognomie opozițională — dar nu va fi nici când un act identic cu votul conferenței române din Sibiu.

Ori unde vom privi — pentru politica de pasivitate nu aflăm tovarăși omogeni pe terînul Coroanei unguresci, și speranța passivistilor nostri în alianțe nenaturale, afară de parlament, e o simplă amăgire și illusiune.

Revista politică.

În aceste momente privirile Europei sunt îndreptate asupra României. Din două puncte de vedere se interesează ea de soartea vigurosului regat român, și amîndorura li se atribuie importanță politică.

Diarele magiare comentează cravalurile opoziției din incidentul intrunirii dela Orfen, și paradînd cu monarchia constituțională, fac paralelă între România și Bulgaria. Se înțelege că în ochii diaristici maghiare Bulgaria este în avantaju, căci acolo principiul monarchic a pătruns toate stratele societății bulgare, și principele este cea mai populară personalitate în tot principatul. Nu așa însă în România, unde perfida opoziție vorbește cu mult despect față cu capul statului, și unii oratori i au pus în vedere soartea lui Măximilian din Mexico.

FOIȚA.

Impresii neuitate.

I. Din conferența națională.

(Urmare).

Al treilea insinuat la cuvînt a fost deleg. Dr. Aurel Murășan, redactorul „Gazetei Transilvaniei“. Protestările solemne ale Dsale contra insinuarilor și calumniilor tendențioase contra poporului românesc, și espresiunea durerii pentru drepturile răpitate ale națiunii s'au ținut de obiectul unei conferențe naționale, au fost la loc, și admonițiunile superflue din partea neingăduitorului president n'au fost motivate, n'au fost la loc.

Al patrulea și cel din urmă insinuat la cuvînt a fost delegatul Dr. Ioan Neagoe, medic în Brașov.

Însă el vedînd cum s'au pornit și unde au ajuns trebile în conferența națională la statorirea programei naționale, cu declarațiunea: eu cred dlor că nu ve face serviciu mai bun ca dacă renunț la cuvînt, sa retras dela „Tribună“ și a secerat cele mai vii aplause din partea reprezentanților națiunii. Alt-cum discurs mai demn pentru un program pre trei ani nici n'a putut fi.

Cu acestea pertractarea propriă s'a terminat. În contra propunerii deleg. Sim. Mărginean adv. în Brașov, de a alege suplenți la comitetul permanent național, s'a enunțiat, ca în cas de lipsă comitetul să se întregescă după plac din sine și prin sine, ceea ce asemenea este greșeală, însă graba strică treaba.

În fine s'a votat recunoscîntă și mulțămită protocolară vechiului comitet permanent național pentru esemplara sa activitate dezvoltată, și pentru că numai cu o săptămîna înainte de alegeri a convocat conferența națională; asemenea și presidentului pentru conducerea sa cu tact și răbdare, rezervîndu-se onoarea de a face închinățiunile de mulțămită românesci pre la domnii cei mari din Sibiu.

Cu acestea s'a încheiat apoi pertractările conferenței naționale și 156 delegați s'au depărtat în cercurile lor, pentru ca în 5 locuri să facă dare de seamă, între cari însă cercurile chiar din centru, unde delegați s'au ales cu atîta scîrbă nu sînt a să numera. . . . .

Aceste impresii le-am dus cu mine dela conferența noastră națională din est an.

Le-am împărtășit fără rezervă și cu cea mai bună intențiune pentru ca cu aceeași bună intențiune să fie și judecate, și acceptate, și considerate dacă după trei ani de zile eară ne vom aduna la

sfatul națiunii în așa număr frumos și respectabil ca și în est an.

În acesti trei ani negreșit vom avea timp și ocaziune, a espăria încă destule, a recapitula și a pîtrunde toate cele întimplăte și comise, bune și ne-succese, și a ne înarma cu și mai esacte studii, cu și mai mare devotămint, pentru ca la procsima întălmire să ne aflăm și mai tari, mai solidari și mai stabili; eară comitetul permanent de sigur nu va uita a afla după 16 ani modalitatea spre mai ușoara și eficacea esecutare a concludelor conferinței spre înaintarea și triumfarea cauzei naționale.

(Va urma.)

Mătușile.

Din Basmele scandinave.

(Traducere de I. S. Spărtali.)

A fost odată un biet veduoi care trăia cu ce câștiga după vînat și n'avea alt locuință de cât o colibă, în mijlocul pădurii, unde ședea singur cu fia sa pe care o chemă Aleta și care era foarte frumoasă.

Cînd se făcu fata mare, spuse tatăne-sau că vrea și dînsa să muncească și că vrea să se bage la stăpîn.

De aici aerul de dascăli al diarelor ungueresci față cu bărbații de stat ai României, și în special față cu opoziția.

Cel mai periculos lucru în apărarea lucrurilor politice este superficialitatea. Diarele maghiare de superficiale ce sunt nici nu mai răsfoiesc prin arhivele lor spre a vedea cum a fost în trecut.

Noi nu vom lua în apărare anarhia ce domnesc în România cu privire la libertatea cuvântului și a presei. În România ea este la ordinea zilei de câte-ori este vorba de luptă între partide. Durere este că persoana regelui nu este scutită de amărăciunea manifestării în această luptă crâncenă.

Nu va îndrăzni însă nimenea a susține că părechia regală din București nu este persoană populară în țară. Aceasta o va face numai nu om superficial, care nu e cunoscut cu cursul lucrurilor în România. Și opoziția de aici în amărăciunea ei încă n'a mers până la republica din Ploesci, asupra efigiei regelui Carol nu s'a executat sentința de moarte prin glonț.

Pressa maghiară va face bine să fie mai cruțătoare, și să nu uite că la 1848 detronarea casei Habsburg s'a făcut de către bărbații unguri, cărora acum le place a se gera de unicii stâlpi ai ei, și în special în sistemul actual elementul maghiar este înfățoșat ca unicul stâlp al tronului nostru, cari în veci am fost dinastici chiar și cu riscarea avantajelor promise.

Paralel cu diarele maghiare merge diaristica europeană, care din punct de vedere politic mai înalt aprețiază visita regelui Carol la Belgrad și ce a clironomului Germaniei la București.

Scopul acestor călătorii este izolarea Rusiei, și posibilitatea de a se apropia România tot mai tare de alianța din centrul Europei.

Diarele din Viena din acest incident fac și unele mustări la adresa României pentru ținuta bărbătească a ei în cesiunea Dunării. În special „Neue freie Presse“ aduce de model Serbia, care s'a pus la dispoziția Austro-Ungariei, și dacă e cu minte și înțeleaptă Serbia, pentru ce să nu fie și România?

Binecuvântarea părinților întărește temelile casei fiilor, și călătoria capetelor încoronate pre cele ale statelor.

Noi avem mari interese ca regatul vecin să stea în legături amicabile cu statul nostru, în acel cas s'ar ușura poate și soarta noastră.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Ocna Sibiului, 11 Iuliu, 1884.

„Unirea este putere.“

Domnule Redactor! Am început a rezona și noi Ocnenii, și a veni la convingerea: că unirea este putere. Se înțelege unirea în lucrurile făcute cu reson, căci unde nu este reson, unirea poate fi armă periculoasă, și noi țărani scim, că oile, dacă una sare în fântână, toate se aruncă după ea, și ele se aruncă una după alta pentru cuvântul, că dacă una a făcut săritura, pentru ce să nu o facă toate.

Noi Domnule Redactor am cugetat mult asupra unirii noastre în acțiunile noastre politice în orașul nostru. Și am avut timp de cugetat, căci de

„Ai dreptate copila mea pentru că aci n'ai învățat alta de cât jumulesci păserele și se le frigi.

Acum esci mare și poți să înveți și alte lucruri bune.“

Fata plecă. După ce umblă cât umblă ajunse la curtea unui împărat. Fu primită numai de cât în slujbă și împărăteasa o iubea foarte mult unde o vedea cât era de vrednică. Înse slugile, cari erau mai leneșe, i puseră gând rău. Se duseră la împărăteasa și-i spuseră că fata aceea pe care o băgase de curând, se lăudase ca poate se toarcă în 24 de ceasuri o oca de in.

Împărăteasa cum auzi așa, o îndetora să toarcă o oca de in în 24 de ceasuri. Sărmana Aleta nu îndrănea să spuie că în viața ei nu ținuse furca în mână. Dânsa ceru ca să o lase singură în odaia ei: i se dete o roată și o grămadă de in și o lăsară singură. Fata nu scia nici cum să înceapă. Se puse pe un scaun și începă să plângă.

De odată se pomenesce înaintea ei cu o babă care i dice:

„Pentru ce plângi, copila mea? Spune-mi mie.

Vai ce folos o să am dacă 'ți voi spune? Nu poți să me ajuti.

— Cine scie? cine scie?

— Bine, să-ți spun. Sunt silită să torc în 24 de ceasuri o oca de in, eu care nici nu sciu să țin furca în mână.

lung și de ani suntem exploatați noi Ocnenii, și dacă acuma ne-am îndreptat, și am pășit în unire, aceasta este a se atribui experiențelor amare ce am făcut, și experiențele erau amare din două pricini. Erau amare, căci ca noi nimenea doară nu este mai necăjit. Și eram necăjiți, fiind stăpâniți aici la noi de frații unguri, cari față cu noi s'au arătat de tot nedrepti în toate afacerile noastre comunale. Eram necăjiți, căci de și o mână de loc dela noi până la Sibiu, totuși suntem arondați la comitatul Albei inferioare, întocmai precum cu protopopiatul eram până acum doi ani la Mercuria.

Ne dureau toate acestea pe de o parte, pentru că ne dureau, și ele ne dureau pe de alta din motivul, că la toate neajunsurile noastre în comună — s'au dacă vreți oraș cu magistrat regulat — noi românii eram cauza. Și să vedeți Domnule Redactor cum eram noi cauza la multe necazuri, ce năpăstuiau asupra noastră.

Se aflau între noi o seamă de oameni, cari odată cu capul nu se puteau împreteni cu ideea, că și noi Ocnenii să fim una și să ne alegem căpeteni din neamul nostru, din legea noastră, cari eșiți din sângele nostru ca români, crescuți între noi, și de dați cu toate necădurile noastre, să lucre pentru interesele noastre și dacă nu [mai mult, cel puțin să ne facă dreptate. Cu toate aceste oamenii nostri ru se puteau împăca. Pentru ei jupânul era jupân, și fiindcă jupânul era jupân, și el jupân fiind nu era român, consecuența naturală era că jupânul are să fie mai mare, el are să fie stăpân. Eu nu sciu multă carte căci indeletnicirea mea este Molitvelnicul și Psaltirea, însă 'mi vine a atribui această împregiurare reminiscențelor de pe timpul iobăgiei, când fie-care jupân cu cioareci vineți era Măria Ta, prin urmare chemat a stăpâni pe român.

Slavă Domnului că am trecut preste aceste, și astăzi și Ocnenii au venit la recunoașterea demnității lor, și sub conducerea oamenilor cu inimă, au dat dovezi că și ei pot fi una, și una fiind ei, pot fi ei înșiși domni preste soarta lor în Ocna cea mult cercată până acuma.

La 11 Iuliu a. c. a fost întregirea reprezentăției comunale în orașul nostru alegându-se 12 membri ordinari și 6 suplenti, toți acestia prin soarte. Din 48 de membri în reprezentanță avem 4 virilisti, plus 11 cari i-am avut și 12 aleși acuma. Avem deci în reprezentanța magistratului 27 români, așa dară majoritatea.

De mult se putea face aceasta, dacă românii ar fi ascultat la glasul conducătorilor lor, și nu ar fi dat creșterea unor neamici ai nostri, pre cari de astădată nu-i voi numi cu numele. Ei însă n'au ascultat de preoții lor, nu de alți oameni cu inimă de prin Sibiu, ei spărieți când cu segregarea, când cu execuțiile, când cu una, când cu alta, au mânat apa pe moara fraților maghiari, și cu chipul acesta au scos pe maghiari la majoritate în oficiile dela magistrat.

Acestia apoi s'au purtat cu noi cum numai se poate de rău. Săcăturile de șicanări s'au purtat una după alta, și să nu ve prindă mirarea dacă ve voi istorisi unele lucruri ciudate.

Agendele la magistratul nostru se poartă în limba statului, și noue nici să vorbim românește nu ne este ertat. Pentru românii din Ocna nu mai există lege, căci aici se fac toate după cum plac unor domni din slujbă. Odată și-a permis și un român observarea ca protocolul despre ședința re-

presentanței cel puțin să se esplice în limba românească, ca să scie ce stă scris acolo, și polițaiu nostru, Herepei Károly cu numele, avu delicatessa să replice, că dacă vom să scim ce este scris la protocol, să învățăm ungueresce, dacă nu să mergem în țară unde se vorbesce românește.

Dacă voi mai aminti și de inscripția de pre edificiul magistratului: „Magyar városi tanácsház“ lumea română va eternisa numele domnului Timár Károly sub auspiciile căruia s'a pus minunata inscripțiune.

Pre cum vedeți Ocnenii nostri au imitat întru toate curântul spurcat de aici, despre care pressa română multe șodimi ne vorbesce. Și aceasta s'a putut face până acuma, căci unii dintre noi orbacau, și ascultau de sirenele streine, urmau cale greșită, și ne liferau în mâna nepretenilor nostri.

Târziu s'au trețit oamenii nostri, însă slavă Domnului în cele din urmă totuși s'au trețit. Unul ca unul s'au dus românii nostri la urnă în ziua de 11 Iuliu, și astfel am scos noi românii majoritatea în reprezentanța magistratului.

Și noi ni o vom nota bine, ca să scim că această și ne-a unit pre toți, poporul a ascultat de conducători, și s'a dovedit, că buni sunt conducători Ocnenilor, și dovedindu-se aceasta, se ilustrează, că rău au făcut cei ce au fost până acuma cu nepretenii nostri.

Alegerile oficialilor vor urma în termenul prescris și noi credem că vom reeși cu candidați nostri. Dacă vom isbuti bine. Ni se vor pune pedeci pre cari noi nu le vom putea învinge, atunci ne vom face detorința chiarificând situațiunea, și lumea va vedea cum se face pre la noi administrațiunea.

Am creșut cu cale a vi le împărtași acestea Domnule Redactor spre a le da publicității, ca să vadă toți cei ce se interesează de binele comun, că și la noi în Ocna am început a căpăta minte, durere numai că ea ne-a venit după experiențe multe și amare.

Lucrul bun s'a început, deci Dumneșu cu noi!
„Non quis sed quid“

De pe Arieș. Văile și poienile încungurate de păduri umbroase în multe timpuri vitoroase au servit ca nisce scuturi de mântuire multora din neamul nostru. Au trecut și aceste timpuri de tristă aducere aminte și aici și noi putem resufla mai liber, căci nu ni se mai buciună de pre dealuri „Hannibal ad portas.“ Astăzi pe aceste locuri se desfășează armoniile produse de cântecele păserele și de glasul „tulnicului“ și fluierul ciobanului. Deși locuitorii acestor părți a Ardealului au să lupte mult pentru a-și câștiga subsistența de toate zilele, totuși ei totdeauna sunt veseli, căci i face natura să fie astfel. De altcum e ceva propriu naturii Românilor vioiciunea, veselie.

Cu toate necădurile de cari nu sunt scutiți nici locuitorii de pre aici precum nici de prin alte părți, am pute noi petrece deși cu multa trudă, una însă carea ne neliniștesce greu este lipsa de o scoală cel puțin de 4 clase. Cât ține Arieșul din Turda în sus până către Ungaria nu avem nice o scoală normală regulată. Cu toate că sunt multe comune fruntașe ba chiar orașe precum e Câmpenii și Abrudul, totuși nu avem o scoală unde să se poată cultiva acei țineri de ai nostri, cari voesc să continue

— Nu mai plânge. Dacă 'mi fâgăduesci să ȋci în ziua nunții tale că eu 'ți sânt mătușă, poți să te culci, și torc eu în locul teu.“

A doua ȋi de dimineața tot inul era tors așa de subțire cum nu se mai veduse până în ziua aia.

Împărăteasa prinse a iubi și mai mult pe fata vedând cât este de harnică; ear slugile celelalte crepau de necaz.

Ce să-i facă ele alt ceva rău mai mare?

Spuseră că Aleta se lăudase să țeasă în 24 de ceasuri tot inul pe care 'l torsese.

Împărăteasa îi porunci și de astădată să se puie pe lucru și biata Aleta se închise în odaia plângend pentru că nu scia ce să facă.

De odată se pomenesce cu o babă intrând pe ușa.

„Pentru ce plângi, copila mea? Spune-mi și mie.

— Ce mi'ar folosi mie să 'ți spun? Nu poți să me ajuti dta — răspuse Aleta.

— Nu se scie. Nu se scie.

— Eată ce e: în 24 de ceasuri trebuie se țes toate sculurile astea de in.

— Nu mai plânge. Numai dacă imi fâgăduesci că în ziua nunții tale ai să spuie că 'ți sânt mătușă poți să te culci liniscită, că țes eu în locul teu.“

A doua ȋi când se desteptă Aleta, inul era țesut: 'l duse împărătesei și împărăteasa se minună.

Pismașele de slujnici vedând că nici acum nu putuseră să i facă rău, ear spuseră împărătesei că Aleta să lăudase că în 24 de ceasuri poate să facă din toată pânza aia lungă și lată cămăși bune și frumoase.

Împărăteasa o sili ear să lucreze și cămeșile până a doua ȋi. Și de astădată Aletei îi veni în ajutor o altă babă și asta încă îi ceru, ca Aleta în ziua nunții să-i ȋică mătușă.

A doua ȋi cămeșile erau cusute și călcate.

Împărăteasa atunci vru să o mărte cu fiu-sen.

Aleta era și frumoasă și cu minte și feciorul împăratului o iubea.

În ziua nunții, când stau toți la masă și se veselau, feciorul împăratului sta lângă mireasa lui: de odată vede că intră o babă cu un nas lung, al puțin de două palme.

Aleta se sculă și ȋise:

„Bună ziua, mătușică.

— Este mătușă dta? o întrebă feciorul împăratului.

— Da — răspuse mireasa.

— Bine, să i se facă loc la masă.“

Nu trecu mult și eată că intră o altă babă al cărei spate era așa de lat și gros încât abia încăpea pe ușe.

Aleta se sculă și ȋise:

„Bună ziua, mătușică.

mai departe. Puținii — căci în adevăr sînt puținii cari voesc să se cultive — în cele mai multe cazuri sînt constrînși a începe cu abecedarul pre la streini precum în Trăscău, Aiud, Blaș, și alte locuri. Să nu ne cuprindă mirarea dacă abia ajung câte unul doi să absolveze gimnaziul, căci nu le permite etatea. Aceasta e și cauza că pre la noi este foarte puțină inteligență. Da sînt în adevăr așa numiții semidocti, cari mai bine ar fi de ar lipsi, de oarece acestia sînt cei mai periculoși pentru popor. Semidoctismul este un verme, care roade pe nesimțite la rădăcina arborelui nostru național.

Multe necasuri și multe rele n'ar da de capul nostru dacă am ave aici un focular de știință, care să răspândească rațe de lumină în toate părțile. Se află chiar comune, cari ar ave mijloace, dar nu sînt conducători. Și de se află vre unul doi, acestia iute se lasă răpiți de curent și innoată și ei în aceea parte, în care-i duce curentul. Să recere energiă și stăruință de fir aceluia, cari ar voi să introducă unele și altele îmbunătățiri. Eu cred că scopul s'ar pute ajunge, când preoții și învățătorii ar fi la culmea misiunii lor. Tac de învățători, căci acestia și de altcum sînt seraci, dar apoi me întorc la preoți și le dîc ca să nu ingrigească numai de interesul lor personal, ci să caute și la interesul poporului aceluia, de pe spatele căruia și câștigă mult puținul ce au.

Accentuez însă că: onoare excepțiilor. În adevăr se află și oameni cu conștiință. Nu pot cu aceasta ocaziune să nu amintesc, că unul din preoții de pe țărmurile Arișului este de tot confundat în valurile câștigului de averi materiale, fie pe căi legale fie pe căi nelegale. Nu-l numesc cu numele ci dîc numai să-și întoarcă cugetul și mintea spre lucrurile ideale spre lucrurile dumnezeiești căci acele sînt neperitoare. Lumina minții și dulceața inimii sînt nesce averi, pre cari nice le mănâncă molliile, nice le răpesc furii. Cei buni să se întărească în bine, ear cei răi să se îndrepte pe calea adevărului și a dreptății, și apoi uniți în cugete și simțiri să ne aliam pentru a ridica o scoală normală la început, unde să se poată adăpa de hrana spirituală fii muntenilor noștri. Căci pre noi nimic nu ne va putea ridica mai bine decât o astfel de scoală, se înțelege atunci, când și scoalele populare și vor implini datorința după cum se cade. Mare este puterea scoalei bune. Leibnitz a exclamat „dațimi scoală și voi reforma lumea.“

Deci la o parte cu indiferentismul și cu apatia, de care suntem cuprinși, și să lucrăm și noi pentru luminarea acestui popor verde, care are multă lipsă de lumină. Poporul nostru este ascultătoriu de acela, despre care e convins că-i voiesce binele, și este cerbicos cu acela, care l-au sedus de mai multe ori. Să nu cugete nimenea că astăzi l-ar putea folosi după plac. Astăzi a venit și el în multe privințe la reson și a început a cunoaște pe oameni.

Aceste dorințe ale mele le-am avut pe inimă, și am căutat să le dau espresiune viuă. Atîta de astădată.

Un muntean.

Necesitatea înființării de institute agronomice pentru Români.

Poporul român, ca popor tîner, pentru a se putea ridica la acel grad de cultură, pe care se află alte popoare, are lipsă de progres pe toate terenele. Înaintarea în o direcțiune pe conta celeilalte va ave de rezultat o dezvoltare unilaterală, ce va fi foarte funestă pentru poporul nostru.

— Ear? dîc feciorul împăratului. Și asta -ți este mătusa?

— Da.

— Să i se facă loc la masă.“

Pe urmă, intră o a treia babă: ochii îi erau roșii de plîns.

Bună ziua, mătușică“ dîc Aleta.

Feciorul împăratului porunci să o puie la masa și pe baba asta; însă nu se putu ține se nu dîcă: „Cum se face că dulcea mea nevastă care este așa de frumoasă, are nisce mătuși atît de urite?”

— Ei! și eu am fost frumoasă ca mireasa, dar toată viața n'am făcut alta decât se torc. Și pentru aia mi s'a lungit nasu, dîc 'a d'ântăiu.

— Și eu am fost frumoasă. Spatele mi s'a lățit și mi s'a cocoșat pentru că toata viața mea nu am făcut alta de cât să stau plecată pe răsboi și să țes, dîc a doua babă.

Acum dîc și baba cu ochii umflați de plîns:

„Eu sînt cu ochii roșii pentru că în viața mea întregă n'am făcut alt de cât să stau toată ziua și toată noaptea la luminare și să cos!“

— Dacă este așa, apoi Aleta mea nu are nici să toarcă, nici să țesă, nici să coasă în viața ei!

Înainte de toate deci ingrigure se cere din partea celor chemați pentru că poporul nostru în merul seu cel repede spre cultură să înainteze pe cale naturală și cu pași siguri.

Mulți bărbați cari doresc prosperarea românilor pledează la diferite ocaziuni pentru introducerea industriei de casă la poporul nostru. Pe cât e de însemnată cestiunea aceasta pre atît de puțin se face pentru a se vedea odată realizată această idee. S'a accentuat din diferite părți că industria de casă este recomandabilă pentru împregiurările noastre. Nimic sau foarte puțin s'au făcut pentru îmbunătățirea acestui factor însemnat din viața poporului nostru.

Nu putem însă să nu recunoaștem că în mic se află industriă pe la poporul nostru dar apoi nu sînt introduse reformele cari ar pute să producă mari rezultate.

Pecând constatăm necesitatea de îmbunătățiri pe terenul acesta, nu putem să nu reflectăm și la modul cum își lucră pămîntul poporul nostru.

Este un adevăr necontestabil, că el în privința aceasta pus în comparare cu alte popoare luminate de rațele științei, este foarte înderept.

Nu vor mai fi probe necesare pentru aceasta de oare-ce fie-care le vede și le simte în toată ziua și în toată oara. Totul de ce poate fi vorba este, a cerea după mijloace, prin cari să se poată schimba starea actuală și să vedem progrese și în direcțiunea aceasta.

Toți sîntem convinși că poporul nostru e activ, muncitoriu; ear în comparare cu aceasta fructele ostenelelor lui foarte neînsemnate. Cred că nimenea nu va putea contesta că aceasta împregiurare este de a se atribui lipsei de lumină.

Pentru toate lucrurile pare că tot mai facem ceva, dar pentru luminarea poporului în privința aceasta foarte puțin.

În adevăr se și ridică voci și din o parte și din alta, cari susțin că în punctul acesta preoții și învățătorii noștri prin esemplu pot să influențeze asupra poporului fiind ei în nemijlocita lui apropiere.

Ar fi de dorit ca glasul acestora se afle echou puternic în mintea și inima aceluia, la a căror adresă sună.

Pe când însă pretindem aceasta dela preoți și învățători, nu trebuie să perdem din vedere și aceea că cu cât la îndeplinirea unui lucru contribuie mai mulți factori, cu atît acela se sevăreșce și cu mai mare promptitudine și cu mai multă esactitate.

Nimenea nu trebuie să se subtragă de a lucra unde numai se poate pentru binele și folosul națiunii sale.

Preoții noștri numai atunci vor putea să producă rezultate satisfăcătoare când vor fi ajutați și chiar împintenați de inteligența noastră — astăzi destul de numeroasă.

Spriginul cel mai bun ce l-ar da inteligența ar fi, formarea unei societăți cu scop de a înființa institute agronomice atît de necesare pentru poporul nostru.

S'a vorbit și chiar s'a scris, că câți-va bărbați au și făcut primii pași pentru a înființa o astfel de societate.

Idea acestora merită toată lauda și o îmbrățișare călduroasă din partea ori căruia român adevărat.

Poate că se vor face dificultăți din o parte sau alta, aceasta însă să nu ne descurăgieze ci din contră, să ne facă ca să încordăm puterile și mai tare, și să ne întărească în perseveranță, căutând cu ori ce preț realizarea acestei dorințe generale.

Aceasta cu atît mai vîrtos, cu cât înființarea unor astfel de institute este o cestiune de viață pentru poporul român.

Poporul trebuie introdus în o lucrare mai rațională a pămîntului, de oare-ce greutatele cresc pe și ce merge, ear emigrările au crescut în anii din urmă înspăimîntătoriu.

Sînt unii cari și-au pus toată speranța în schimbarea relațiilor, în venirea unui timp mai favorabil și cari prin urmare așteaptă să le cadă de gata para în gură. Cu așteptarea aceasta decamdată reu se vor hrăni.

Până la sosirea unor astfel de timpuri este datorința noastră de a ingrighi să nu ne fie mai rău, căci după ce odată ni se vor debilita forțele cu greu le vom mai pute restaura.

Înainte deci acei cari au luat asuprași sarcina de a înființa o astfel de societate, căci mare ve va fi respalata din partea națiunii pentru această faptă laudabilă.

Faceți tot posibilul ca această idee să se întrupeze și fiți siguri că ori care român adevărat ve va saluta cu bucurie și cu toții uniți vom pute să ridicăm un institut agronomic pentru fii țăranilor noștri.

Datorința inteligenței este de a lucra pentru luminarea poporului aceluia din sinul căruia s'a ridicat și care ne-a păstrat cu mari sacrificii limba și datinile strămoșești.

Acestui popor avem de ai mulțami esistența noastră ca români, ca națiune, carea trebuie să se stimeze și respecteze pe sine pentru a pute fi stimată și respectată și ea de altele.

Resultatele ce le va aduce un astfel de institut pentru poporul nostru vor fi cele mai îmbucurătoare.

Să ne uităm numai la conlocuitorii noștri la sasi și vom vedea că ei de și sînt numai o mână de oameni, precum în alte privințe astfel și în aceasta, an fost la înălțimea chemării lor.

Ei au deja un astfel de institut unde alcargă fii lor pentru a-și câștiga cunoscințele de lipsă, pe care au să le răspândească în popor.

Aflându-se numai unul într'un sat, care să aibă cunoscințe din acest ram, ușor se răspândește ele în întreagă comuna prin imitațiune.

Resultatele la ei și sînt evidente; mai pretutindinea sasiu stau mai bine în privința materială ca românii. Las că i favorizează și pozițiunea, aflându-se în nesce locuri foarte bune, dar apoi aceasta o putem dîc și despre românii din unele părți, cari cu toate acestea nu sînt în stare de a ține concurența cu sasi.

În prima linie să recere dar, ca să lucrăm în direcțiunea aceasta căci cu durere trebuie să mărturisim că poporul nostru se răcesce pe și ce merge.

Dacă e ca să-i asigurăm o stare bună materială, să ne grăbim de a înființa institute de agronomie, unde alergînd fii țăranilor noștri să-și câștige cunoscințele necesare.

Aceasta scoale de spacialitate ar face cele mai bune servitii intereselor noastre naționale.

Deși prin scoalele de preparandie să dau cunoscințe și din economia câmpului totu-și în scoalele populare după cât vedem se face foarte puțin, dar și ceea ce se face nu are de loc sau foarte puțină influință asupra poporului nostru. De aci puținul progres pe terenul economic.

Când ne va succede să avem și noi barem o scoală de agronomie, după cum au sasiu, cred că vom pute să înaintăm binișor pe terenul acesta.

Deci nu putem alta decât să așteptăm cu dor și sete înființarea cât mai ingrabă a unei societăți carea se potă satisface acestei vie dorințe.

Varietăți.

* (Convocare). P. T. Domni 1. Ioan Predovicu paroch în Oena inferioară. 2. Demetriu Secărea, paroch în Tălmăcel. 3. Emilian Cioran, paroch în Reșinariu. 4. Coman Baca, paroch în Poblaca. 5. Iacob Bologa cons. aul. în pensiune. 6. Visariou Roman, director de bancă. 7. Demetriu Comșa profesor semin. 8. Constantin Popovicu, notariu în Sadu. 9. Simeon Iancu, notariu în Mohu. 10. Bucur Dancăș, primar în Reșinari. 11. Coman Hămbășan, proprietar în Reșinari și 12. Stan Marin, proprietar în Reșinari, ca membri ai comitetului protopresbiteral, cu oficioasă stimă sînt prin aceasta pofțiți a se intruni în ședință *Vineri în 13/25 l. c. la 3 oare p. m. în locuința subsemnatului.*

Obiecte:

1. Rezoluțiunea Preaveneratului Consistoriu cu privire la actele sinodului protopresbiteral din acest an.

2. Curenții.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Sibiu.

Sibiu, 8 Iulie 1884.

Simeon Popescu,
protopresbiter.

* (Un ștreqar) locuia lângă un bancher bogat care făcea mese în toate zilele. Se tot gîndea ștreqariul cum să poată mîncă și el odată la bancher. În cele din urmă se hotărî să facă vizită bancherului ceva înainte de timpul mesei.

Se duse. El spuse că a venit pentru o afacere unde financiarul are de câștigat 50,000 fr. Acesta ca să nu scape chillipurul, și fiindcă masa era gata, invită și pre ștreqar, care n'asteptă multe imbiete.

După ce mîncă cât patru, bancherul îl trase la o parte să vadă de ce-i vorba. „Uite dle, am venit pentru asta dîc ștreqariul. Dta vrei să măriți pe dșoara fica dtale și i dai 100,000 fr. zestre, eu o iau numai cu 50,000 în modul acesta de sigur câștigi celelalte 50,000 de franci.“

Loterie.

Sămbată în 19 Iulie n. 1884.

Buda: 75 13 55 73 22

Nr. 419.

[673] 1-3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci la scoalele gr. or. din mai jos însemnatele comune ale protopresbiteratului Agnutei se deschide concurs cu termin până la 6 August st. v. a. c.

1. Ghijasa inferioară, cu salariu anual în bani 150 fl. și dela 150 familii câte un prinz de bucate a) 40 cr. 60 fl. cu total 210 fl. și cuartir liber în odăile scoalei.

2. Alțina, două stațiuni, una cu salariu de 200 fl. a doua cu salariu de 150 fl., cuartir și lemne.

3. Bendorf, cu salariu anual de 200 fl., dela comună și dela popor, cuartir și lemne.

4. Văcerd, cu salariu anual de 200 fl. dela comună și dela popor, cuartir și lemne de foc.

5. Ighișdorf, cu salariu anual de 200 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc, având respectivul a purta și serviciul cantoral după tipic fără altă remunerațiune.

6. Zlagna, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc.

7. Măgărei, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne.

8. Verd, cu salariu anual de 150 fl. din fondul bisericeii și dela popor, cuartir și lemne de foc.

9. Agnita, cu salariu anual de 200 fl. dela comună și dela popor, cuartir și lemne de foc.

10. Merghindeal, cu salariu anual de 150 fl. din fondul bisericeii și dela popor, cuartir și lemne.

11. Ruja, cu salariu anual de 150 fl. din fondul bisericeii și dela popor, cuartir și lemne.

12. Prostea, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne.

13. Iacobeni, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc.

14. Noustat, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc.

15. Hundrubechiu cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc.

16. Rotbav, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc.

17. Boholt, cu salariu anual de 200 fl. dela comună și dela popor, cuartir și lemne.

18. Calbor, cu salariu anual de 250 fl. dela comună și dela popor, cuartir și lemne de foc.

19. Cincșior cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc.

20. Bruin, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, cuartir și lemne de foc.

21. Sasauș, cu salariu anual de 250 fl. dela comună și dela popor, cuartir și lemne.

22. Ilimbay, cu salariu anual de 200 fl. cuartir și lemne dela comună și dela popor.

23. Mărpod, cu salariu anual de 150 fl. din fondul bisericeii și dela popor, cuartir și lemne de foc.

24. Fofeldea, două stațiuni cu salariu anual de 200 fl. și 150 fl. dela comună și dela popor, cuartir și lemne de foc.

25. Tichindeal, cu salariu anual de 150 fl. dela comună și dela popor.

Doritorii de a ocupa ori care din posturile acestea vor avea ași așterne rnzgările instruite conform legilor în vigoare, provădute cu atestatele recerute de calificațiune subscrisului oficiu protopresbiteral până la termenul deasupra însemnat.

Noerich în 1 Iuliu, 1884.
Oficiu protopresbiteral gr. or. al tractului Agnutei.

Grigoriu Maier,
adm. protop.

Nr. 636—651.

[771] 1—3

CONCURS

Se escrie concurs pentru ocuparea posturilor de învățători la scoalele din protopresbiteratul Sibiului în următoarele parochii:

1. Gușterița, cu salariu anual 200 fl., cuartir și lemne de foc.

2. Ocna-inferioară, cu salariu anual 200 fl., cuartir, lemne de foc și sarea necesară.

3. Ocna-superoară, cu salariu anual 200 fl., cuartir și lemne de foc.

4. Turnișor, cu salariu anual 200 fl., cuartir și lemne de foc.

5. Mohu, salariu anual 200 fl.

6. Tălmăcel, un post cu salariu 200 fl., altul cu 150 fl., cuartir și câte 4 orgii de lemne, cu adausul, că după trei ani de serviciu salariile cresc cu câte 50 fl. anual.

7. Cristian, cu salariu anual 300 fl., și 4 orgii de lemne.

8. Șelimbăr, cu salariu anual 155 fl., din cari 50 din alodiul comunal, 50 fl. dela popor, ear 55 fl., în naturalii, cuartir și lemne. Învățătorii are să poarte și sarcina de cantor.

9. Loamneș, cu salariu anual 150 fl., cuartir și lemne de foc.

10. Mândra, cu salariu anual 150 fl., cuartir și lemne de foc.

11. Vurpăr, cu salariu anual 150 fl., cuartir și lemne de foc.

12. Veseud, cu salariu anual 140 fl., cuartir și lemne de foc.

13. Bungard (învățătoriu adjunct) salariu anual 120 fl., cuartir și 2 orgii de lemne.

14. Roșia, cu salariu anual 110 fl., cuartir și lemne de foc. Învățătoriu e dator a ține strana la s. liturgie.

15. Sadu (învățătoriu dirigent), salariu 300 fl., cuartir și lemne de foc. Dela învățătoriu să cere se propună limbele maghiară și germană.

16. Poplaca (învățătoriu dirigent), salariu anual 300 fl., cuartir și lemne.

Reflectanții au a-și înainta concursese instruite în regulă până în 15 August st. v. a. c. la adresa subsemnatului.

Oficiu protopresbiteral gr. or. al tractului Sibiului.
Sibiului, 28 Iunie 1884.

Simeon Popescu,
protopresbiter.

Nr. 462.

[766] 1—3

CONCURS

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci, devenite vacante la scoalele populare-confesionale în comunele mai jos însemnate, se escrie concurs cu termin până la 15 August st. v.

1. În parochia Mureș Cuișd cu salariu anual de 200 fl., în 4 rate egale, solvind anticipando, cuartir în edificiul scoalei și lemnele trebuincioase de încălzit; —

2. În parochia Luieriu cu salariu anual în bani 100 fl., solvind în 4 rate anuale, folosirea cimiteriului din sus, a grădinei școlari și a 1 juger pământ de pășunat prețuite în 50 fl. și cuartir în edificiul scoalei;

3. În parochia Idicel a) la scoala I. (din sat) cu salariu anual de 150 fl. solvind în 4 rate anuale, cuartir în edificiul scoalei și doi stângini de lemne pe picioare, b) la scoala a II. (din Idicel pădure) cu salariu anual de 150 fl. cuartir în edificiul scoalei și 2 stângini de lemne pe picioare.

4. În parochia Jăbenița cu salariu anual de 150 fl. solvind în 4 rate anuale și cuartir în edificiul scoalei.

5. În filia Polești cu salariu anual 100 fl. în 4 rate anuale, 10 ferdele encuruz sfârmit (à 16 cupe), lemnele trebuincioase de focărit și cuartir în edificiul scoalei.

6. În parochia Meșterhaza cu salariu anual de 200 fl. solvind în 4 rate anuale, lemnele trebuincioase

și cuartir în edificiul scoalei. — Salariile acestea se plătesc din repartițiune pe singuraticii capi de familii.

7. În parochia G. Hoda c cu salariu anual de 200 fl. solvind în 4 rate egale din fondul scoalei. Învățătoriu va pute ocupa în mod provisoric și postul cantoral — care-i aduce la 50 fl. v. a. pe an.

Petenții vor ave a-și substerne suplicele concursuali instruite în sensul legilor vigente și documentându-se și acea, că posed esamenul din limba maghiară — la subscrisul în Idicel, posta ultimă Reghinul săses.

În suplicele concursuali va fi a se aminti și împregiurarea: dacă respectivul a mai concurat la vre-un post învățătoresc și în care tract protopresbiteral?

Oficiu protopresbiteral gr. or. al tractului Reghinului.

Idicel 1 Iuliu 1884.

În conțelegere cu respectivele comitete parochiali:

Galaction Săgău,
protopresbiter.

Nr. 308

[770] 1—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea posturilor învățătoresci la scoalele confesionale gr. or. din mai jos însemnatele comune, se escrie concurs cu termin până la 15 August st. v.

1. Gârbova, salariu anual de 200 fl. v. a. grădină de legumi și pomi în mărime de 50⁰□, cuartir natural în edificiul scoalei și 4 orgii lemne de foc din cari e a se încălzi și scoala.

2. Mercurea, salariu anual de 200 fl. v. a. și 4 orgii lemne de foc, din cari e a se încălzi și scoala.

Concurenții și vor îndrepta cererile concursuali, instruite conform legilor în vigoare oficiului protopresbiteral al tractului Mercurii în Mercurea, în termenul prefipt însemnând locul ubicațiunii și al posteii ultime.

Dela oficiu protopresbiteral gr. or. al tractului Mercurii.

Mercurea la 27 Iunie 1884.

Ioan Droc,
protopresbiter.

Nr. 238.

[772] 1—3

CONCURS.

Spre întregirea postului de învățătoriu la scoala română gr. or. din Lisnău se escrie concurs cu terminul până la 10 August st. v.

Cu acest post este împreunat un venit de 130 fl., v. a. și anume:

1. Dela popor 11 gălete și 2 ferdele de bucate, ear din fundațiunea scoalei 11 gălete la olaltă 22¹/₂ gălete computate cu 4 fl., dau 86 fl.

2. Didactru dela școlari 10 fl.

Osner Adlerberger
Eugenbau
Jos. Dietzl Budapest

Cel mai corespundătoriu ecuivalent pentru Bordeaux fin.

Acest escelent și fără îndoială cel mai bun vin al Ungariei în ce priveșc calitatea lui eminentă stă pre o treaptă cu vinul de Bordeaux, și de cătră capacitățile medicale este recomandat ca cel mai eficace pentru lipsa de sânge, debilitare și reconvalescență.

Original este: dacă atât eticheta cât și sigilul și gârliciu sticlei este identic cu marca și firma de mai sus.

În calitate originală se află la dl G. W. Grohmann, în Sibiui, Emil Porr, la Steana roșie în Brașov, Csiki Lukács, Konya Sándor, Puskás Bella, Hirschfeld Sándor, Gergely Ferencz și Novák Victor în Cluș, asemenea în cele mai multe orașe și locuri de cură în Transilvania.

3. Lemne în voloare de 12 fl.
4. Din venitul stolar ¹/₃ 12 fl.
5. Cuartirul computat în 10 fl.

Doritorii de a ocupa aceasta stațiune, trebuie să cunoască limba maghiară, și să-și aștearnă subscrisului petițiunile lor instruite conform legilor în vigoare.

Brașov, în 23 Iunie 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial. Oficiu protopresbiteral gr. or. în tractul al II. lea al Brașovului.

Ioan Petric,
protopresbiter.

CONCURS.

Deoarece la întâia alegere nu s'a arătat competente din destul calificat, prin aceasta se escrie concurs pentru deplinirea postului învățătoresc la scoala gr. or. rom de fete din Timișoara în suburbiul Fabric, pe lângă următoarele emolumente anuali: 1. Salariu 320 fl., 2. Cortel liber în edificiul scoalei; 3. 10 fl., pașal de scris și 12 metri de lemne, din cari se va încălzi și scoala; și dacă aleasa învățătoarea va areta sporiu bun, atunci tot la al 5-lea an i se măreșc salariul cu 50 fl., până la suma de 500 fl.

Recuratele pentru acest post au să-și subțearnă recursele sale adresate comitetului parochial — la inspectorul de scoale concernint Iosif Gradinariu în Seceani, p. u. Viuga, până în 1-lea August 1884 st. v., eară alegerea se va ține în 6 August st. v. a. c.

Dela recurate se recere atestat cumă sunt născute române gr. or. 2. atestat despre conduita de până acuma. 3. Testimoniu despre absolvirea preparandiei confesionale române. 4. Testimoniu despre depunerea esamenului de calificațiune și a limbei maghiare, ear dacă au fost deja învățătoare — și despre sporiul reportat la stațiunea unde au funcționat dintre care cele ce pe lângă limba maicei și cea maghiară vor mai vorbi bine și limba germană și vor săi propune și lucru de mână fameesc, vor fi preferite, având despre aceasta a arăta până la alegere probe înainte acestui comitet parochial.

Timișoara, în 18 Iunie 1884 st. v.
[774] 1—3
Comitetul parochial.
În conțelegere cu mine Iosif Gradinariu, inspector de scoale.

Perseci din Italia,
de soiul cel mai fin,

culese proaspete de pe pom în toată ziua cu **f. 2.90**
ditto Perseci de pe insula ionică Corfu cu **f. 3.50**
pentru o corfă de 5 kilo și fără porto, libere de vamă la [759] 5—12

N. Salvari—Triest.

Dela sfârșitul lui Iulie începând se află și struguri frumoși și proaspeți cu 2 fl.